

Eric Knutsson

Från: [REDACTED]
Skickat: den 25 april 2026 12:03
Till: Eric Knutsson
Ämne: [REDACTED]
Bifogade filer: nintendo.zip

Hej :)

Hann inte skicka igår.

Hår kommer några få bilder från vår vardag på 80-talet och tidigt 90-tal. Tyvärr är inte Nintendo jättesynligt på alla. Men du får fria händer att ta med dem i utställningen. Du får även redigera för att få fram färger och ljusa upp dem om du vill. Jag la ihop bilderna till en zip.

Här har jag skrivit ihop lite minnen. Du får fritt välja om du tar med nåt i utställningen, och får fritt redigera de delar som är intressanta.

Mina minnen:

1986 när jag var 5 år bodde vi i ett område, Brickebacken, som var del av miljonprogrammet. Där hade vi massor av leksaker, He-man figurer, Transformers, Golden girl och Barbie och Sindy dockor, lego, massor av spelkolor och dankar. Jag hade en fin BMX med blå hjul, och ett jätte-akvarium med 11st pirayor. Jag var dock ganska blyg.

Jag minns att jag först såg ett Nintendo under hösten 1986 hemma hos en familj vi umgicks med, där sönerna spelade Kung Fu.

Redan julen 1986 fick vi vårt NES. Första gången vi kopplade in vår NES på julaftonen, hade vi ingen aning om hur man spelade. Hur knapparna funkade och vilken figur man styrde.

Särskilt Zelda var svårt. Jag minns att min mamma, som numera nyligen gått bort, satt med mig 1987 och spelade första Zelda. Det var helt nytt och svårt att förstå att man först skulle in i grottan på första rutan. Jag minns att vi gick till höger från första rutan. Än idag är det mitt absoluta favoritspel.

På denna tid dök det upp popup-butiker med tv-spel som huvudtema. Det fanns även massor av mackar och kiosker som hyrde ut spel.

1988 strax innan jag fyllde 7 år flyttade vi till en villa i city. På denna tid hade jag och min bror varsitt NES, och vi hade troligen mest spel i hela stan. Mina favoritspel var Zelda Bubble Bobble, Life Force, Super Mario Bros 1 och 3.

Nintendo gjorde mig populär bland klasskamrater. Man lånbytte spel mycket. Eller mest var det så att de lånade av mig. Och jag blev även vän med deras storebrorsor som också spelade NES, som i sin tur visade mig hur man klarade de svåra delarna i spelen.

För att bli medlem i Bergsalas Videospelklubb fick man fylla i en broschyr som man fick med spelen och konsolen. Klubbtidningen man fick hem, bestod av några få sidor, mest i svartvitt i de första